

Sygn. akt II CSK 681/18

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa Miasta L.
przeciwko [...] Towarzystwu Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 czerwca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 29 marca 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek strony pozwanej o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami dopuszczającymi wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona powodowa zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 29 marca 2018 r. naruszenie art. 385 § 1 i 2 k.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania strona powodowa wskazała, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne: „czy nie są sprzeczne z bezwzględnie obowiązującymi przepisami k.c. regulującymi umowę ubezpieczenia takie postanowienia dobrowolnej umowy ubezpieczenia, które zmierzają do ograniczenia ryzyk przyjmowanych do ubezpieczenia przez uzależnienie udzielenia ochrony ubezpieczeniowej lub ograniczenie jej zakresu do spełnienia określonych obowiązków przez ubezpieczonego, niezależnie od zachowania przez niego należytej staranności”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05).

Kwestia podstaw do wiązania powinności zastrzeganych w umowach ubezpieczenia z przepisem art. 827 k.c., o którą w istocie chodzi w pytaniu sformułowanym przez stronę skarżącą, była już przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przeważa pogląd, leżący u podstaw zaskarżonego wyroku, że nie ma podstaw do wiązania takich powinności, zastrzeganych w umowach ubezpieczenia, jak te, których dotyczy spór, z przepisem art. 827 k.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2004 r., II CK 341/02, z dnia 4 grudnia 2008 r., I CNP 72/08 oraz z dnia 20 maja 2015 r., I CSK 479/14). Skarżący nie przytoczył argumentów mogących podważyć pogląd, że postanowienia przewidujące określone obowiązki ubezpieczającego pod rygorem odmowy świadczenia ze strony ubezpieczyciela są skuteczne niezależnie od tego, czy niedopełnienie ich było wynikiem winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa. Nie jest rzeczą Sądu Najwyższego, jak wielokrotnie już wskazywano, poszukiwanie racji mogących przemawiać za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych, skoro nie zostały one powołane przez skarżącego we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., II UK 451/13, z dnia 5 kwietnia 2017 r., II CSK 688/16, z dnia 4 lipca 2017 r., III CSK 64/17 i z dnia 10 maja 2018 r., I CSK 800/17).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wniosek strony pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego podlegał oddaleniu. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że nie stanowi odpowiedzi na skargę kasacyjną pismo procesowe wniesione po upływie ustawowego terminu do dokonania tej czynności. W konsekwencji pismo to nie wywołuje skutków w zakresie zawartego w nim wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym obejmujących sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną (art. 167 k.p.c. w zw. art. 398⁷ § 1 zdanie pierwsze k.p.c.; zob. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00, OSNC 2003, nr 9, poz. 120; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2003 r., V CKN 1733/00; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2003 r.,

IV CKN 113/01; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2014 r.,
III SK 38/13).

aw

aj